PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXIII — Nr. 8737 | 4 PAGINI — 30 BANI | Luni 19 decembrie 1977

În campionatul individual de tenis de masă

LIANA MIHUȚ ȘI TEODOR GHEORGHE — CAMPIONI AI „DACIADEI" ÎN PROBELE DE SIMPLU

LIANA MIHUȚ

TEODOR GHEORGHE

ARAD, 18 (prin telefon). În proba de **dublu feminin** a campionatului național individual de tenis de masă din cadrul „Daciadei", principalele favorite, Maria Alexandru cu Liana Mihuț și Magdalena Leszay cu Eva Ferenczi, au pornit de la extremitățile tabelului de concurs și, cum era de așteptat, s-au întîlnit în finală. Leszay — Ferenczi au cîștigat primele două seturi la 14, dar au slăbit în setul al treilea, pierdut la 9, pentru ca în cel de-al patrulea să fie de nerecunoscut. În setul decisiv, Leszay și Ferenczi își revin, iau avantaj, dar „cad" din nou în timp ce jocul partenerelor e tot mai bun. **Maria Alexandru** și **Liana Mihuț** cîștigă la 11 și cucerește titlul de campioane pe anul 1977.

La băieți, dublurile au furnizat rezultate, de asemenea, previzibile. Am asistat la semifinale viu disputate, în care Teodor Gheorghe — Cristinel Romanescu învinș pe Marin Firănescu — Alexandru Buzescu cu 3—1, iar frații Iosif și Zsolt Böhm cîștigă la Ștefan Moraru — Sorin Cauri cu 3—2. Într-o finală spectaculoasă, tinerii elevi ai antrenorului emerit Farkas Paneth, **frații Böhm**, au cucerit victoria cu 3—2 (—11, 18, 16, —19, 16).

În **proba de simplu femei**, semifinalele au opus jucătoare din două categorii de vîrstă: Maria Alexandru — Eva Ferenczi și Lidia Zaharia — Liana Mihuț. Cu excepția primului set, cîștigat la 20, în celelalte Alexandru nu a avut probleme: 10, 13! Mihuț a primit o replică viguroasă din partea Lidiei Zaharia, dar a cîștigat cu 3—1, mai greu decît arată scorul (—20, 15, 21, 15), cu „activizare" din setul secund. Într-o finală a tensiunii nervoase, Alexandru și Mihuț au intrat în „activizare" din primul set, la scorul de 11—12, tactică impusă de Mihuț. Set Mihuț, la 15, ca și următorul, la 17, pentru ca Maria să cîștige apoi la 18. **Liana Mihuț** cîștigă setul patru la 18, cucerind tricoul de campioană a „Daciadei", în ajunul aniversării vîrstei de 20 de ani.

Titlul de campion al „Daciadei" la **simplu masculin** a revenit lui **Teodor Gheorghe**, care a încheiat competiția cu două meciuri frumoase: 3—0 (14, 16, 16) în semifinala cu Ștefan Moraru și tot 3—0 (17, 19, 15) în finala cu Marin Firănescu.

Mircea COSTEA

„GRIVIȚA NOASTRĂ DRAGĂ — LEAGĂN AL MUNCII ȘI AL SPORTULUI"

Deseori îmi îndrept pașii, în ceasurile libere, spre Parcul Copilului, de fapt una dintre bazele noastre sportive, ale grivițenilor. Mă duc să urmăresc tineretul jucînd fotbal, rugby, sau pur și simplu alergînd după... o doză în plus de sănătate și vigoare. Sînt elevi de la profesională, tineri din ateliere, din secția mea, din alte secții vecine. Copiii Griviței. Le place sportul și fac sport. Cred că munca și sportul sînt două dintre puternicele punți care ne apropie, ne unesc într-o trainică solidaritate muncitorească, ne fac să fim mîndri că sîntem fii ai Griviței.

Am copilărit aici, respirînd fumul cu iuteală de cărbune al locomotivelor, tresărind noaptea, în somn, la trecerea trenurilor. Am frămîntat iarba maidanelor cu tălpile goale după o minge din cîrpe și am făcut găuri în gardul Giuleștiului pentru a intra fără bani să întărim galeria C.F.R.-ului. Tata lucra la ateliere, era greu, dar așa ne-am călit, așa ne-am format spiritul colectivității, devotamentul față de uzina noastră, de munca noastră. În '46 m-am angajat și eu la Grivița și de atunci lucrez aici ca electrician la macaralele uzinale. Soția mea muncește și ea aici, ca sudor. Amîndoi am iubit și am practicat sportul, drumețiile, turismul. Colegii de muncă m-au însărcinat cu organizarea excursiilor, cu păstrarea zestrei materiale a asociației, cu misiunea de a le fi ghid în drumeții. Și astfel, ani și ani am colindat munții, am străbătut drumuri pline de frumusețe ale țării, am vizitat locuri istorice și am fost martori ai tuturor prefacerilor. De fiecare dată ne întoarcem acasă cu prospețime în forțe, cu sentimentul că am împins orizontul cunoașterii mai departe, cu un optimism pe care sportul, prin excelență, ți-l dă.

Mă duc, deseori, la Parcul Copilului. Nu la competiții de mare răsunet, nu la întîlniri internaționale. Mă duc să-i văd și să-i admir pe băieții noștri alergînd după o doză în plus de sănătate și vigoare. Competiția națională „Daciada", organizată din inițiativa secretarului gene-

NICOLAE COVALCIUC
electrician la I.M.M.R. „Grivița Roșie"

(Continuare în pag. 2—3)

LITORALUL SPORTIV TRĂIEȘTE INTENS ȘI IARNA!

Echipa hipică „Venus-Mangalia", în plină cavalcadă hivernală — Foto: Vasile BAGEAC

Și la Mangalia a nins. Toată puștimea din oraș era pe săniile pregătite cu multe sezoane în urmă, zăpada în această zonă a țării fiind o raritate, un dar de zile mari pentru cei mici. Împinse, trase în grabă, săniile zgomotoase se îndreptau năvalnic către panta ce coboară la plajă. Speriați, pescărușii țipau ascuțit, săgetau înălțimile, apoi cădeau — bulgări albi — pe cearceafurile imaculate așternute de iarnă pe nisip. Marea spăla cu spuma valurilor cearceafurile întinse, vîntul le apreta necontenit, iar soarele — așa slăbit cum era — chema lumea pe plajă...

Întîi și-a făcut apariția un sportiv voinic, îmbrăcat ușor, în tricou alb. A privit cu ochi de îndrăgostit valurile, păsările cerului, apoi s-a îndreptat în fugă către apă. Alerga repede, cu pași de uriaș, străbătînd plaja în lung și în lat. După o vreme, a descoperit joaca copiilor, truda lor veselă de a urca săniile pe derdelușul înalt, alunecos. Petre Ceapura, primul nostru campion mondial la canotaj, a apucat sforile de la trei sănii încărcate cu ghemotoace de paltonașe și căciulițe, și-a înfipt cu putere bascheții în zăpadă și a început urcușul către faleză. Încurajat de micii spectatori instalați comod în fotoliile lustruite ale săniilor, Petre Ceapura a ajuns în vîrful dealului într-un timp record, după cronometrele antrenorilor Sergiu Zelinschi *și* Dumitru Popa, *aflați — cu lotul olimpic de canotaj — la pregătire și tratament în stațiunea Mangalia.*

Apoi, dinspre Venus și-a făcut apariția pe plajă o... cometă cu mai multe cozi, un alt grup de sportivi. Pe cai arăbești, tinerii se întreceau cu vîntul, cu pescărușii, cu ei înșiși. Era echipa hipică a Centrului republican de creștere și calificare a cailor de rasă — Complexul Mangalia. Erau membrii asociației sportive Venus. Erau seniorii — frații Nicolae *și* Dumitru Clipici *—, erau juniorii (elevi la Grupul școlar de construcții navale Mangalia). Erau, în sfîrșit,* Strident, Satrap, Matroz, Buian *— caii de performanță ai renumitului centru. În urma lor veneau, în plimbarea zilnică,* Gazal VIII, Shagye *etc. — telegari calificați cu migală în sport, în turism, cai pur sînge, inteligenți, frumoși, neînfricați în fața obstacolelor, crescuți precum străbunii lor, pe nisipuri.*

Bătrîna iarnă continua lucrul la ștergarele albe întinse pe plajă, spre hazul unor „scoici uscate", ascuțite la gură: „E estivală, soro! Țese prosoape răcoroase pentru turiști. Cînd ies din apă înotătorii?..." *Din apa mării, încălzită la plus 27*

Vasile TOFAN

(Continuare în pag. 2—3)

TURNEUL DE LA BRAȘOV — PLIN DE ÎNVĂȚĂMINTE

S. Birner (Cehoslovacia) și perechea D. Hărădău-Tr. Marcu au cucerit titlurile

BRAȘOV (prin telefon). — S-a încheiat, simbătă, sub cupola Sălii sporturilor, turneul internațional de tenis „Indoor". În primul rînd se impune acea reconsiderare a participărilor românești la întrecere, încununate, totuși, cu o frumoasă victorie. După ce mai întîi au decepționat, echipierii noștri fruntași Dumitru Hărădău și Traian Marcu s-au regăsit în parte, la ultima lor apariție în concurs, în finala probei de dublu. Ei au învins cu destulă dezinvoltură perechea bulgară a fraților Bojidar și Emilian Pampulov, la scorul care spune și el destul: 6—3, 6—4. Cîte un break la mijlocul fiecăruia dintre seturi, mai întîi pe serviciul lui Bojidar Pampulov (4—2), iar apoi pe acela al fratelui său mai vîrstnic (4—3), n-au mai putut fi recuperate de aceștia în ghemurile următoare. Joc bun al învingătorilor și mai ales foarte sigur, principalul atu care le-a lipsit în evoluțiile anterioare, în special în proba de simplu. Atît Dumitru Hărădău și Traian Marcu, cît și alți tenismani români prezenți la turneu, pot da mai mult, fără îndoială, la viitoarele lor starturi. Și ca o paranteză, este cu totul regretabil că, aici la Brașov, s-a încercat ca prin arbitraje să fie „ajutați" jucătorii noștri. Ei ar trebui învățați a se ajuta singuri, printr-un tenis mai bun.

Cîteva retrospective la finala de simplu. A fost jucată la un grad de intensitate deosebită, ceea ce explică și evoluția curioasă a scorului. Stanislav Birner învinge pe Bojidar Pampulov cu 7—6, 0—6, 7—5. Oarecum marcat de efortul zilelor precedente, jucătorul cehoslovac a părut mai puțin percutant în loviturile de pe fundul terenului (cu excepția serviciilor, din care a înscris direct 13 puncte, cu 5 „ași" curați). Replica lui Pampulov a fost foarte susținută. El s-a „agățat" la egalitățile ghemurilor, a ținut mereu pasul pînă în tie-break. Setul întîi e cîștigat de Birner cu 7—5, după ce ratase valorificarea serviciilor de două ori (la 3—1 și 5—3). Setul doi, cu un break timpuriu al bulgarului, este cedat vizibil de adversar. În final Birner se desprinde mai lesne, cucerind mult invidiatul loc I în întrecere.

Pentru locul 3 al probei de simplu urma să se dispute o întîlnire între învinșii din semifinale, Dumitru Hărădău și Szabolcs Bárány. Aceasta n-a mai avut loc, jucătorul maghiar acuzînd o întindere musculară, astfel că a treia treaptă a podiumului revine reprezentantului țării noastre.

Radu VOIA

TENISUL A ÎNCEPUT SĂ-ȘI REZOLVE PARADOXUL GEOMETRIC...

Tenisul nostru a trăit ani de zile un paradox geometric. Avea vîrf, dar nu avea bază! Deoarece vîrful (Năstase) strălucea atît de puternic încît îți lua ochii, nimeni nu s-a mai gîndit la restul piramidei. O întîmplare nefericită, care ne-a rănit adînc, înfrîngerea marelui nostru jucător în fața unui tenisman „obișnuit", François Jauffret, în Cupa Davis, a deschis multora ochii. Și a deschis, în primul rînd, ochii federației de tenis, care, realistă, a început (în sfîrșit!) construcția de acolo de unde se începe de obicei, adică de la temelie, de la bază.

Aducîndu-l la lotul reprezentativ pe Ștefan Georgescu, fostul căpitan nejucător al așilor Năstase și Țiriac — om care a văzut și cunoaște tenisul de mare clasă —, federația de tenis a pus „șeful de șantier" cel mai potrivit pe care putea să-l pună la această treabă. Seriozitatea, răbdarea, cumpătarea în fapte și în vorbe, munca luată temeinic de la A și de la B, cu tineri care promit — și care învață ca niște elevi sîrguincioși —, ne inspiră încredere în „șantierul" condus de Șt. Georgescu.

Excelentă ideea televiziunii de a ne prezenta „indoor"-ul de la Brașov! Televiziunea ne-a arătat limpede unde ne aflăm în „sportul alb" și ne-a sugerat și calea — singura cale! — pe care tenisul nostru o are în față: munca fără rezerve, cu toată dăruirea, munca devotată cu tinerii! Ei sînt viitorul și au început să fie și prezentul...

Marius POPESCU

Dumitrița Turner și echipa feminină a României campioane balcanice la gimnastică-junioare

Citiți amănunte în pag. a 4-a